

ТЕМНА УТРЕНЯ В ВЕЛИКУ П'ЯТНИЦЮ

Загальні рубрики та їх символізм:

- Перед богослужінням на спеціальному трикутному підсвічнику запалюється 15 свічок. Також 6 свічок горить при вітарі.
- На завершення кожного псалма (та пророчої пісні на хвалах) свічки гасяться, починаючи знизу. Одне з трактувань: учні, крім Йоана Богослова, одне за одним полишають Ісуса.
- В кінці псалмів не говориться "Слава Отцю..." (як це робиться в усі інші дні року). Це зникнення згадки про Трійцю інтерпретують як укриття слави Божественної природи в Страсті Христа.
- Перед читаннями не виголошуються благословення (як це робиться в усі інші дні року). Це розуміють як те, що через смерть Христа та розсіяння апостолів нікому дати благословення.
- Під час співу *Benedictus* гасяться свічки на вітарі.
- Після *Benedictus* останню свічу заносять за вітар чи ховають якимось іншим чином. Це знак того, що Божественна природа Того, Хто є правдивим Світлом світу, була непомітна через Його Страсть.
- Де є звичай, після останньої молитви клірики стукають по сиділям, як образ землетрусу та інших катаклізмів, що супроводжували Страсть та були знаком печалі створеного світу за Творцем.
- Після цих звуків виносять словану свічу. Це знак явлення Його Божества в Воскресінні.
- Усі розходяться в тиші та темряві, як учні після арешту Ісуса.

Ноктюрн 1

Де прийнято, перед початком тихо читають Pater, Ave, Credo.

1. Псалом 2

Під час першого стиха псалма усі сідають.

ASTITÉRUNT reges terræ, * et
príncipes convenérunt in unum,
advérsus Dóminum, et advérsus Chris-
tum eius.

Quare fremuérunt gentes: * et rópli
meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes
convenérunt in unum * advérsus

ПОВСТАЛИ царі землі, і князі
зібралися вкупі на Господа і на
Христа його.

Чому заворушилися народи, і люди
намислили суетне?

Повстали царі землі, і князі
зібралися вкупі на Господа і на

Dóminum, et advérsus Christum eius.
Dirumpámus víncula eórum: * et
proiciámus a nobis iugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et
Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in
furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo
super Sion montem sanctum eius, *
prædicans præcéptum eius.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es
tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes
hereditátem tuam, * et possessiónem
tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam
vas figuli confrínges eos.
Et nunc, reges, intelligéte: * erudímini,
qui iudicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * et ex-
sultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo
irascátur Dóminus, * et pereátis de via
iusta.
Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti
omnes qui confídunt in eo.

Astitérunt reges terræ, et príncipes
convenérunt in unum, advérsus
Dóminum, et advérsus Christum eius.

2. Псалом 21

DIVISÉRUNT sibi * vestiménta mea,
et super vestem meam misérunt
sortem.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare
me dereliquísti? * longe a salúte mea

Христа його.

«Розірвімо пута їх і скиньмо з себе
ярмо їх!»

Той, хто живе на небі, посміється з
них, і Господь посоромить їх.

Тоді з обуренням заговорить до них
і гнівом своїм застрашить їх.

«Я поставлений від нього царем над
Сіоном, горою святою його». Я
оповіщаю волю Господню.

Господь сказав до мене: «Ти – Син
мій, я нині родив тебе.

Проси в мене, і я дам тобі народи
в насліддя твоє та кінці землі у
володіння твоє.

Жезлом залізним будеш пасти їх, як
посудину глиняну потрощиш їх».

А нині, царі, зрозумійте, навчіться,
усі судді землі.

Служіте Господеві зо страхом і
радуйтеся йому з трепетом!

Прийміте науку, щоб не прогнівивсь
Господь та щоб не погинули ви,
зійшовши з путі праведної,
коли загориться гнів його. Щасливі
всі, що на нього надіються!

Повстали царі землі, і князі
зібралися вкупі на Господа і на
Христа його.

РОЗДІЛИЛИ між собою ризи мої і
про одержу мою кидали жереб.

Боже, Боже мій, зглянься на мене,
чому ти покинув мене? Далеко від

verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proiéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádiuvet.

Circumdederunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Áruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi: * concílium malignántium

спасення мого слова гріхів моїх.

Боже мій, буду взивати до тебе вдень, і не почуєш, і вночі, і це не безумство для мене.

А ти в святині перебуваєш, хвало Ізраїлева!

На тебе надіялися батьки наші, надіялися, і ти визволив їх.

До тебе взивали, і спаслися; на тебе надіялися, і не були посоромлені.

Я ж хробак, а не чоловік, посміховище людей і погорда народу.

Всі, що бачили мене, насміхалися з мене, говорили устами, кивали головою:

«Він надіявся на Господа; нехай визволить його, нехай спасе його, коли угоден йому».

Бо ти вийняв мене з утроби, – надія моя від грудей матері моєї.

Тобі я відданий від лона; від утроби матері моєї ти Бог мій.

Не відступи від мене, бо страждання близьке, бо нема, хто поміг би.

Окружили мене тельці многі; бики тучні обступили мене.

Порозкривали на мене папці свої, як лев, що пориває і ричить.

Як вода, я розлився, і розсипалися всі кості мої,

стало серце моє, як віск, що тане в утробі моїй.

Висохла, як черепок, сила моя, і язик мій прилип до піднебіння мого, і в порох смертний звів ти мене.

Бо оточили мене пси многі, юрба лукавих обступила мене;

obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: *
dineravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et in-
spexérunt me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, et super vestem
meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris
auxílium tuum a me: * ad defensiónem
meam cónspice.

Érue a frámea, Deus, ánimam meam: *
et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus
unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: *
in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: *
univérsum semen Iacob, glorificáte
eum.

Tímeat eum omne semen Israël: *
quóniam non sprevit, neque despéxit
deprecatióem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum
clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: *
vota mea reddam in conspéctu
timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et
laudábunt Dóminum qui requírunť
eum: * vivent corda eórum in sæculum
sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad
Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius *
univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse
dominábitur géntium.

вони пробили руки й ноги мої.
Порахували всі кості мої,
а самі приглядалися і гордували
мною. Розділили між собою ризи мої
і про одержу мою кидали жереб.

Ти ж, Господи, не віддаляй помочі
моєї, уваж на оборону мою

Визволи від меча душу мою, і з руки
пса єдиную мою!

Спаси мене з пащі льва, і від рогів
однорожців пониження мое!

Оповім ім'я твоє братам моїм,
посеред зборів буду в піснях
прославляти тебе:

«Ви, що боїтеся Господа, хваліте
його! Усе насіння Якова, прославте
його!

Нехай боїться його все насіння
Ізраїлеве!» Бо він не погордив, і не
розгнівався на молитви убогого,
і не відвернув лиця свого від мене,
і, коли я взивав до нього, вислухав
мене.

Від тебе похвала моя; у зборах
великих сповню обітниці мої перед
тими, що бояться його.

Будуть їсти убогі, і наситяться,
і будуть хвалити Господа ті, що
шукають його; будуть живі серця їх
повік-віки.

Згадані будуть, і навернуться до
Господа всі кінці землі,
і поклоняться перед ним усі племена
поганські.

Бо Господнє єсть царство і він
володіє поганами.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Divisérunt sibi * vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Їли і поклонилися всі тучні на землі. Перед ним упадуть усі, що сходять у землю;

душа ж моя живе для нього. І сім'я моє буде служити йому;

буде відомий Господеві рід прийдешній. І будуть оповідати про правду його народові, що народиться, що його сотворив Господь.

Розділили між собою ризи мої і про одержу мою кидали жереб.

3. Псалом 26

INSURREXÉRUNT in me * testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc ex-

ПОВСТАЛИ на мене свідки несправедливі, і наклеп сказала неправда самій собі.

Господь – світло моє і Спаситель мій; кого убоюся?

Господь – оборонець життя мого; кого злякаюся?

Коли наближались злочинці до мене, щоб пожерти тіло моє, гнобителі мої й вороги мої, то знемоглися вони і впали.

Як озброїться полк проти мене, не убоїться серце моє;

як повстане війна проти мене, у ньому маю надію.

Одного просив я у Господа і того буду шукати, щоб жити мені в домі Господнім усі дні життя мого, щоб бачити красу Господню і відвідувати храм його.

Бо він скрив мене в оселі своїй у день нещастя мого, сховав мене в таємному місці оселі своєї, на скелю підніс мене. І ось тепер він

altávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Під час співу стиха всі встають.

V. Divisérunt sibi vestiménta mea.

R. Et super vestem meam miserunt sortem.

підніс голову мою на ворогів моїх.

Я обійшов і приніс в оселі його жертву виклику. Буду славити й оспівувати Господа.

Вислухай, Господи, голос мій, яким взивав я, помилуй мене і вислухай мене!

Тобі сказало серце моє: «Я шукаю лица твого!» Лиця твого шукатиму, Господи.

Не відверни лица твого від мене, не відступи у гніві від слуги твого; будь помічником моїм. Не покинь мене і не погорди мною, Боже, Спасителю мій.

Бо отець мій і мати моя покинули мене, та Господь прийняв мене.

Закон дай мені, Господи, в путі твоїй і наведи мене на стежку просту задля ворогів моїх.

Не віддай мене на волю гнобителів моїх, бо повстали на мене свідки несправедливі, і наклеп сказала неправда самій собі.

Вірую, що бачитиму блага Господні на землі живих.

Надійся на Господа, кріпися, нехай кріпиться серце твоє, і покладай надію на Господа.

Повстали на мене свідки несправедливі, і наклеп сказала неправда самій собі.

V. Розділили між собою ризи мої.

R. І про одержу мою кидали жереб.

Всі беззвучно читають молитву Господню "Отче наш", й опісля сідають.

Плач 2, 8–11

Читання 1

ДЕ Lamentatióne Ieremiáe
Prophétæ. Heth. Cogitávit
Dóminus dissipáre murum fliæ Sion:
teténdit funículum suum, et non
avértit manum suam a perditiónē:
luxítque antemurále, et murus páriter
dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ
eius: pérdidit, et contrívit vectes eius:
regem eius et príncipes eius in géntibus:
non est lex, et prophétæ eius non in-
venérunt visiónem a Dómino.

Iod. Sedérunt in terra, conticuérunt
senes fliæ Sion: conspersérunt cínere
cápita sua, accíncti sunt cilíciis,
abiecérunt in terram cápita sua
vírgines Ierúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi
mei, conturbáta sunt víscera mea:
effúsum est in terra iecur meum su-
per contritiónē fliæ rópuli mei, cum
defíceret párvulus et lactens in platéis
óppidi.

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad
Dóminum Deum tuum.

пор. Пс. 68, 22

R. Omnes amíci mei dereliquerunt
me, et prævaluérunt insidiántes mihi:
trádidit me quem diligébam:

* Et terribílibus óculis plaga crudéli
percutiéntes, acéto potábant me.

V. Inter iníquos proiecéruunt me, et non
pepercérunt ánimæ meæ.

* Et terribílibus óculis plaga crudéli
percutiéntes, acéto potábant me.

З плачу пророка Єремії. Гет.
Господь намислив розвалити
мур дочки Сіону; простягнув
мотузку, руки не стримав, щоб
не руйнувати; засмутив мур і
передмур'я, і вони разом тужать.

Тет. Запались у землю його ворота,
розбив він і зламав його засуви. Цар
його з князями між народами, немає
закону! Навіть його пророки не
мають більш від Господа видіння.

Йод. Сидять на землі мовчки старі
дочки Сіону; посипали собі голови
порохом, оперезалися вереттям.
Схилили голови додолу дівчата
єрусалимські.

Каф. Очі мої змарніли від сліз,
нутро кипить у мене, жовч моя
виливається на землю з-за погібелі
дочки народу мого, бо діти й
немовлята мліють по майданах
міських.

Єрусалиме, Єрусалиме: наवरнися
до Господа Бога Твого!

R. Усі друзі мої полишили мене, і
одержали гору ті, хто насідає на
мене, зрадив мене той, кого я любив.

* І ті, хто з жахливими очима
наносили мені жорстокі рани,
напоїли мене оцтом.

V. Поміж нечестивими зарахували
мене, і не пощадили душі моєї.

* І ті, хто з жахливими очима
наносили мені жорстокі рани,

напоїли мене оцтом.

Плач 2, 12–15

Читання 2

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defícèrent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Ierúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptionés falsas, et eiectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Ierúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

пор. Мт. 27, 51 та Лк. 23, 42.43

R. Velum templi scissum est,
* Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

V. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt.

Ламед. Просять у матерів своїх: «Хліба! Пити!» І умлівають, мов поранені, по майданах міських і виливають свої душі у материнське лоно.

Мем. З ким порівняти тебе? До чого мені тебе уподобити, дочко єрусалимська? З чим тебе порівняти, щоб тебе потішити, дівце-дочко сїонська? Рана бо твоя велика, немов море; хто тебе вилікувати може?

Нун. Пророки твої бачили для тебе видіння пусті й оманливі; не розкривали твого беззаконства, щоб відвернути від тебе неволю; вони для тебе віщували пророцтва пусті та облудні.

Самех. Сплескують руками над тобою всі перехожі; свищать, кивають головою над єрусалимською дочкою: «То це те місто, що його звали найбільшою красою, радістю всього світу?»
Єрусалиме, Єрусалиме: навернися до Господа Бога Твого!

R. Роздерлася завіса храму,
* І вся земля затряслася, а розбійник з хреста закликав: "Згадай про мене, Господи, як прийдеш у своє Царство".

V. Скелі порозпадались і гроби відкрилися, багато тіл святих померлих устали.

* Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Плач 3, 1–9

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis eius.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclusit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

пор. Іс 5, 1–7

R. Vínea mea elécta, ego te plantávi:

* Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres?

V. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim.

* Quómodo convérsa es in

* І вся земля затряслася, а розбійник з хреста закликав: "Згадай про мене, Господи, як прийдеш у своє Царство".

Читання 3

Алеф. Я - чоловік, що зазнав горя під палицею його гніву.

Алеф. Він вів мене й силував ходити у п'їтмі, а не в світлі.

Алеф. Проти мене самого він знову й знову звертає свою руку цілоденно.

Бет. Він виснажив тіло моє й мою шкіру, він розбив мої кості.

Бет. Він зводив будову проти мене і оточував мене жовчю та нуждою.

Бет. Він оселив мене в місцях темних, наче тих, що вже давно померли.

Гімель. Муром обвів мене, щоб я не вийшов; зробив тяжкими мої кайдани.

Гімель. Навіть як я взиваю й допомоги благаю, він відштовхує мою молитву.

Гімель. Дороги мої тесаним камінням закидав, стежки мої викривив він.

Єрусалиме, Єрусалиме: навернися до Господа Бога Твого!

R. Лозо моя вибрана, я тебе насадив,

* Як же ж то стала ти гіркою, що аж мене розп'яла, а Варавву відпустила?

V. Я тебе огородив, очистив від каміння й збудував башту.

* Як же ж то стала ти гіркою,

amaritúdinem, ut me crucifígeres
et Barábbam dimítteres?

R. Vínea mea elécta, ego te plantávi:

* Quómodo convérsa es in
amaritúdinem, ut me crucifígeres
et Barábbam dimítteres?

що аж мене розп'яла, а Варавву
відпустила?

R. Лозо моя вибрана, я тебе насадив,

* Як же ж то стала ти гіркою,
що аж мене розп'яла, а Варавву
відпустила?

Ноктюрн 2

4. Псалом 37

VIM faciébant, * qui quærébant
ánimam meam.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt
mihi: * et confirmásti super me manum
tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ
tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie
peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ
sunt caput meum: * et sicut onus grave
gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces
meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum
usque in finem: * tota die contristátus
ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt il-
lusiónebus: * et non est sánitas in carne
mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum
nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium
meum: * et gémitus meus a te non est
abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit

HАПРУЖУВАЛИСЯ ті, що шукали
душі моєї.

Господи, не суди мене гнівом твоїм і
не карай мене обуренням твоїм.

Бо стріли твої застрягли в мені од
гніву, і ти утвердив надо мною руку
твою.

Нема оздоровлення в тілі моїм від
гніву твого, нема спокою в костях
моїх від гріхів моїх.

Бо беззаконня мої перевищили
голову мою, немов тягар важкий,
затяжіли на мені.

Засмерділися й загноїлися рани мої
від нерозуму мого.

Став я нужденний і зігнувся зовсім,
увесь день ходив я, сумуючи.

Бо душа моя сповнена глуму, і нема
оздоровлення в тілі моїм.

Був я пригноблений і понижений до
краю; рикав я від стогону серця
мого.

Господи, перед тобою все бажання
моє, і зітхання моє перед тобою не
утаїлося.

Стривожилося серце моє, покинула

me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus, salútis meæ.

мене сила моя, і світла очей моїх нема в мене.

Друзі мої і близькі мої наблизилися і передо мною стали, а найближчі мої здалека стали. Напружувалися ті, що шукали душі моєї,

і ті, що шукали зла для мене, говорили марне, і цілий день вигадували підступи.

А я, наче глухий, не чув і, наче німий, не відкривав уст своїх.

І я став, як чоловік, що не чує і не має в устах своїх оправдання.

Бо на тебе, Господи, я надіявся; Ти почуєш, Господи Боже мій.

Бо сказав я: «Щоб не натішилися часом надо мною вороги мої, і коли б захиталися ноги мої, вони гордовито виговорювали б на мене».

Бо я на рани готовий і біль мій завжди передо мною.

Бо беззаконня моє я виявлю, і буду журитися гріхом моїм.

А вороги мої живуть і зміцнилися більше, ніж я, і намножилося тих, що несправедливо ненавидять мене.

Ті, що відплачують мені злом за добро, обмовляли мене, бо я прямував до правди.

Не покинь мене, Господи, Боже мій, не відступи від мене!

Зглянься, щоб допомогти мені, Господи спасення мого!

Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Напружувалися ті, що шукали душі моєї.

5. Псалом 39

CONFUNDÁNTUR * et revearéantur, qui quærunť ánimam meam, ut áuferant eam.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirábilía tua: * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificiúm et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce, vénio.

In cápíte libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce, lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scísti.

НЕХАЙ застидаються й повернуться назад ті, що шукають душі моєї, щоб погубити її.

Терпеливо надіявся я на Господа, і він зглянувся на мене,

і вислухав молитву мою. І вивів мене з ями страждання і з багна намулу; і поставив на скелі ноги мої, і направив стопи мої.

І вложив в уста мої пісню нову, пісню хвали Богові нашому.

Побачать многі і будуть боятися і надіятися на Господа.

Блажен муж, що його надія – ім'я Господнє, і що не оглядався на суету та несамовитість облудну.

Багато вчинив ти, Господи Боже мій, чудес своїх, і в мислях твоїх ніхто не буде подібний до тебе.

Оповідав я та говорив: «Намножилися понад лічбу».

Жертви і приношення ти не схотів, тіло ж створив ти мені;

цілопалення і жертви за гріх не жадав ти. Тоді сказав я: «Ось приходжу».

У заголовку книги написано про мене: Сповнити волю твою, Боже мій, захотів я, і закон твій у нутрі серця мого.

Благовістував я правду на зборах великих, ось устам моїм не забороню; Господи, ти знаєш.

Iustítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me respice.

Confundántur et revearéntur simul, qui quæerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsim, et revearéntur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusióne[m] suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæerétes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adiútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Confundántur et revearéntur, qui quæerunt ánimam meam, ut áuferant

Правду мою я не затаїв у серці моїм, істину твою і спасення твоє я оповів.

Не затаїв я милости твоєї й істини твоєї від зборів великих.

А ти, Господи, не віддаляй милосердя твого від мене; милість твоя й істина твоя нехай завжди обороняють мене.

Бо посіли мене нещастя, що немає числа їм; оволоділи мною беззаконня мої, і не міг я дивитися;

намножились вони більш, ніж волосся на голові моїй, і серце моє покинуло мене.

Благоволи, Господи, визволити мене, Господи, зглянься, щоб допомогти мені!

Нехай застидаються й засоромляться вкупі ті, що шукають душі моєї, щоб погубити її.

Нехай повернуться назад і засоромляться ті, що бажають зла мені.

Нехай приймуть негайно сором свій ті, що говорять мені: «Добре, добре». Нехай зрадіють і звеселяться тобою всі, що шукають тебе, Господи, і нехай завжди говорять: «Нехай звеличиться Господь!» – ті, що люблять спасення твоє.

А я бідний і вбогий, Господь буде піклуватися про мене.

Ти помічник мій і оборонець мій, Боже мій, не зволікай.

Нехай застидаються й повернуться назад ті, що шукають душі моєї, щоб

6. Псалом 53

ALIÉNI * insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim, Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aliéni * insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Під час співу стиха всі встають.

V. Insurrexérunt in me testes iníqui.

R. Et mentíta est iníquitas sibi.

Всі беззвучно читають молитву Господню "Отче наш", й опісля сідають.

Св. Августин, на Псалом 63

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitudíne operántium iniquitátem. Iam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi

ЧУЖІ повстали проти мене і сильні шукають душі моєї.

Боже, в ім'я твоє спаси мене і в силі твоїй суди мене.

Боже, вислухай молитву мою, почуй слова уст моїх.

Бо чужі повстали проти мене і сильні шукають душі моєї; вони не мали Бога перед собою.

Та ось Бог помагає мені і Господь заступник душі моєї.

Він відверне лихо на ворогів моїх. Правдою твоєю вигуби їх.

Радо принесу жертву тобі, буду прославляти ім'я твоє, Господи, бо воно добре.

Бо від усякої журби ти визволив мене, і на ворогів моїх поглянуло око моє.

Чужі повстали проти мене і сильні шукають душі моєї.

V. Повстали на мене свідки несправедливі.

R. І наклеп сказала неправда самій собі.

Читання 4

"Ти захистив мене від зборища лиходіїв, від множества тих, що чинять неправду". Зведім погляд на нашого Голову. Численні мученики

sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártýrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multítudine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia fílius hómínis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hómínis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártýres verbo, nisi firmáret exémplo.

пор. Мт. 26, 55 та Мк. 14, 48

R. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me:

* Cotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

V. Cumque iniecíssent manus in Iesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos.

* Cotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

Nostis qui convéntus erat malignántium Iudæórum, et quæ multítudo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Iesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi

перенесли подібні стражання, але жодні з них не сяють так, як ті що переніс Голова мучеників. У Ньому ми краще бачимо те, чого вони зазнали. Захищений від численних лиходіїв – захищений Богом, Котрий захищає Свого Сина, і Чоловіка, довіреного Сину: Він бо Син Чоловічний і Син Божий. Син Божий за Божою природою; Син Чоловічий за природою слуги (*Флп. 2, 6–7*), Котрий має владу покласти життя Своє й взяти його назад (*Ін. 10, 18*). Що могли зробити Йому вороги? Вбити тіло, не вбиваючи душу. Вслухайтеся! Господеві було б замало закликати мучеників словом, якби Він не утвердив їх власним прикладом.

R. Немов на розбійника ви вийшли з мечами та киями, щоб мене спіймати.

* Щодня був я між вами, навчаючи у храмі, і ви мене не схопили. Аж ось ведете, щоб бичувати й розп'яти.

V. Коли наклали на Ісуса руки й схопили його, він сказав:

* Щодня був я між вами, навчаючи у храмі, і ви мене не схопили. Аж ось ведете, щоб бичувати й розп'яти.

Читання 5

Ви знаєте, що то було за зборище юдеїв-лиходіїв, та що за множество тих, що чинять неправду. Яку неправду? Вони хотіли вбити Господа Ісуса Христа. Стільки добрих діл зробив вам, – каже: за

vobis: propter quod horum me vultis occidere? Pértulit omnes infirmos eorum, curávit omnes lánguidos eorum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eorum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatióibus eius ingrátí, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi volétes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómínes sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

пор. Мт. 27, 45.51; Лк. 23, 46 та Ін. 19, 30

R. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Iesum Iudæi: et circa horam nonam exclamávit Iesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti?

* Et inclináto cápíte, emísit spíritum.

V. Exclámans Iesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

* Et inclináto cápíte, emísit spíritum.

яке з них ви хочете мене вибити? Він лікував усіх їх хворих, зціляв всіх їх немічних, проповідував Царство Небесне, не змовчав і про їх вади, аби вони зненавиділи їх, а не Цілителя, що лікував їх. Невдячні за всі Його зцілення, ніби хворі на страшну гарячку, вони безумно накинулися на Лікаря, що прийшов зцілити їх, замисливши схопити Його. Так, ніби вони хотіли перевірити, чи дійсно Він смертний Чоловік, чи є Кимось надлюдським, і не дозволить Собі померти. Їх слова ми впізнаємо в Премудрості Соломона: "Засудімо його на смерть ганебну, гляньмо, чи слова його правдиві: якщо він справді є син Божий, то Він звільнить його" (*Мудр. 2, 20.17.18*).

R. Темрява настала, коли юдеї розп'яли Ісуса, і близько дев'ятої години Ісус скрикнув міцним голосом: "Боже мій, чому ти мене покинув?"

* І схиливши голову, віддав духа.

V. Ісус закликав сильним голосом: "Отче, у твої руки віддаю духа мого!"

* І схиливши голову, віддав духа.

Читання 6

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Iudæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt iúdice Piláto, ut quasi ipsi a morte eius videréntur

"Вони вигосторили, як меч, язика свої". Нехай ті юдеї не кажуть: "ми не вбивали Христа". На те Його й видали на суд Пилату, аби ніби як бути невинними й Його смерті.

immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occídite: responderunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in iúdicem hóminem refúdere volébant: sed numquid Deum iúdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuít, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum produxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic iam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocétes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et iussit eum crucifígi, et quasi ipse occídít: et vos, o Iudæi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

пор. Єрм. 12, 7–11 та Пс. 85, 14

R. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum: posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me

Так і Пилат сказав їм: "Самі Його вбийте", на що вони відповіли: "Нам не дозволено вбивати нікого". Вони хотіли перекинути відповідальність за беззаконня на суддю-людину, але чи можливо ввести в оману суддю-Бога? В тому, що зробив Пилат, він став їх спільником, але порівняно з ними він суттєво більш невинний (*пор. Ін. 19, 11*). Він, як міг, намагався звільнити Його з їх рук, і для того вивів Його, бичувавши, перед ними (*пор. Ін. 19, 1*). Не заради жорстокості він наказав бичувати Господа, а щоб наситити їх гнів, щоб вони розчулилися й перестали жадати смерті, побачивши Його бичованим. Аж таке він зробив. А коли вони наполягали, він омив руки, ніби кажучи, що це робить не він, і що він чистий від Його смерті. Тож як так, що він винний, бо вчинив, але невільно, а ті, хто його спонукав – невинні? Та ніяк. Так, Пилат виніс вирок та наказав Його розіп'яти, тож ніби він і вбив. Але й юдеї вбили. Як вбили? Язиком як мечем: вигостривши свої язики. І коли ж, як не тоді, коли кричали: "розіпни Його, розіпни Його!" (*Мк. 15, 13–14*).

R. Душу мою найлюбішу віддав я беззаконним у руки. Спадщина моя мені зробилась, немов лев у лісі: зняла свій рик на мене: "збирайтеся, кидайтеся, аби пожерти його!" Став я для них як пустиня, і плаче вся земля наді мною. * Бо нікому

omnis terra: * Quia non est inventus qui me agnosceret, et faceret bene.

V. Insurrexerunt in me viri absque misericordia, et non pepercerunt animae meae. * Quia non est inventus qui me agnosceret, et faceret bene.

R. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum, et facta est mihi hereditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversarius, dicens: Congregamini, et properate ad devorandum illum: posuerunt me in deserto solitudinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est inventus qui me agnosceret, et faceret bene.

впізнати мене, і вчинити благо.

V. Повстали проти мене мужі немилосердні, і не пощадили душу мою. * Бо нікому впізнати мене, і вчинити благо.

R. Душу мою найлюбішу віддав я беззаконним у руки. Спадщина моя мені зробилась, немов лев у лісі: зняла свій рик на мене: "збирайтеся, кидайтесь, аби пожерти його!" Став я для них як пустиня, і плаче вся земля наді мною. * Бо нікому впізнати мене, і вчинити благо.

Ноктюрн 3

7. Псалом 58

Ав insurgentibus in me * líbera me, Dómine, quia occupaverunt animam meam.

Éripe me de inimicis meis, Deus meus: * et ab insurgentibus in me líbera me.

Éripe me de operantibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Dómine: * sine iniquitate cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occursum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtutum, Deus Israël,

Inténde ad visitandas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operantur

Від тих, що повстають на мене, визволь мене, Господи, бо зловили душу мою.

Вирятуй мене від ворогів моїх, Боже, і від тих, що повстають на мене, визволь мене.

Визволь мене від тих, що чинять беззаконня, і від мужів кровожадних спаси мене.

Бо ось зловили душу мою, напали на мене сильні,

ані за беззаконня моє, ані за гріх мій, Господи. Далеко від беззаконня ходив я і за правдою чинив; устань назустріч мені і побач. І ти, Господи, Боже сил, Боже Ізраїля,

зверни увагу, щоб оглянути всі народи, щоб ти не змилювався над

iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem
patiéntur ut canes, * et circuíbunt
civitátem.

Ecce, loquéntur in ore suo, et gládius in
lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad
níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam,
quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus
meus, misericórdia eius prævéniét me.
Deus osténdet mihi super inimícos
meos, ne occídas eos: * nequándo
obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et
depóne eos, protéctor meus, Dómine:
Delíctum oris eórum, sermónem
labiórur ipsórum: * et compre-
hendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annun-
tiabúntur in consummatióne: * in ira
consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Ia-
cob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem
patiéntur ut canes, * et circuíbunt
civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: *
si vero non fúerint saturáti, et mur-
murábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem
tuam: * et exsultábo mane mis-
ericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et
refúgium meum, in die tribulatiónis
meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, quia,
Deus, suscéptor meus es: * Deus meus,

усіма, що чинять беззаконня.

Повернуться вони ввечорі і
зголодніють, як пес, і обступлять
місто.

Ось будуть вони сміливо говорити
устама своїми, і меч в устах їх, бо
думають вони: «Хто почує?»

Але ти, Господи, висмієш їх,
погордиш усіма народами.

Силу мою покладатиму в тобі, бо
ти, Боже, заступник мій. Бог мій
милістю своєю попередить мене;
Бог мій покаже мені на ворогах моїх.
Не вбивай їх, щоб не забули закону
твого,

розжени їх силою своєю і пониж їх,
заступнику мій, Господи,
за гріх уст їх, за слово язика їх.
І нехай будуть уловлені в гордості
своїй,

і за прокльони й неправду стане
всюди відомий кінець їх, кінець у
гніві, і не буде їх.

І пізнають, що Бог Якова володіє
кінцями землі.

Вернуться вони ввечері і
зголодніють, як пес, і обступлять
місто.

Вони розійдуться їсти, а як не
насятяться, будуть нарікати.

А я буду прославляти силу твою і
рано величатиму милість твою,

бо ти був заступник мій і
пристановище моє у день гноблення
мого.

Ти помічник мій, тобі співати буду.
Боже мій, ти заступник мій, Боже

misericórdia mea.

Ab insurgéntibus in me líbera me,
Dómine, quia occupavérunt ánimam
meam.

мій, милосте моя.

Від тих, що повстають на мене,
визволь мене, Господи, бо зловили
душу мою.

8. Псалом 87

LONGE fecísti * notos meos a me:
tráditus sum, et non egrediébar.

Dómine, Deus salútis meæ: * in die
clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: *
inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et
vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in
lacum: * factus sum sicut homo sine
adiutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris,
quorum non es memor ámplius: * et
ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in
tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: *
et omnes fluctus tuos induxísti super
me.

Longe fecísti notos meos a me: *
posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar: *
óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: *
expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: *
aut médici suscitábunt, et con-

ВІДДАЛИВ ти від мене знайомих
моїх; замкнено мене, і не міг я
вийти.

Господи, Боже спасення мого, удень
я взивав і вночі перед тобою.
Нехай дійде до тебе молитва моя,
нахили вухо твоє до моління мого,
Господи.

Бо переповнилась нещастям душа
моя, і життя моє до аду наблизилось.
Прирівняно мене до тих, що сходять
у могилу, став я, немов чоловік
безпомічний,
між мерццями покинутий, немов
покинуті ранені, що сплять у гробах,
про яких ти вже не згадав, і їх від
руки твоєї відкинуто.

Положили мене в рові глибокому, у
темряві й тіні смертній.
На мені утвердилась ярість твоя, і
навів ти на мене всі хвилі.

Віддалив ти від мене знайомих моїх;
вони вчинили мене за огиду для себе;
замкнено мене, і не міг я вийти. Від
злиднів знемоглися очі мої,
і до тебе, Господи, цілий день взивав
я, простягав до тебе руки мої.
Чи ж для мертвих творитимеш
чудеса, або лікарі воскресять їх і

fitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro
misericórdiam tuam, * et veritátem
tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténebris
mirábilia tua, * et iustítia tua in terra
obliuionis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et
mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem
meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iu-
ventúte mea: * exaltátus autem, hu-
miliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres
tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota
die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: *
et notos meos a miséria.

Longe fecísti notos meos a me: tráditus
sum, et non egrediébar.

вони прославлять тебе?

Чи хто оповідатиме в гробі про ласку
твою і про істину твою в погибелі?

Чи пізнані будуть у темряві чуда твої
і правда твоя в землі забутиї?

А я, Господи, взивав до тебе, і вранці
упередить тебе молитва моя.

Чому, Господи, ти відкидаєш
молитву мою, відвертаєш лице твоє
від мене?

Убогий я і в трудах від молодости
моєї: піднявшись, я знову став
упокорений – і зневірився.

Перейшов на мене гнів твій, острах
твій стривожив мене.

Оточили мене, наче вода, цілий день
обступали мене разом.

Віддалив ти від мене друга і
знайомих моїх – від страждання
мого.

Віддалив ти від мене знайомих моїх;
замкнено мене, і не міг я вийти.

9. Псалом 93

САПТАБUNT * in ánimam iusti,
et sánguinem innocéntem con-
demnábunt.

Deus uliónum Dóminus: * Deus
uliónum líbere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde
retributiónem supérbis.

Úsquequo peccatóres, Dómine, *
úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: *

ВОНИ ловили душу праведника і
кров невинну осудили.

Бог пімсти – Господь, Бог пімсти
вчинив вільно!

Піднесися ти, що судиш землю,
віддай відплату гордим!

Доки грішники, Господи, доки
грішники пишатися будуть?

Доки будуть промовляти і неправду

loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélleget Deus Iacob.

Intellégite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíferis, Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium: * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea. Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum

говорити, доки говоритимуть ті всі, що беззаконня чинять?

Народ твій, Господи, вони упокорили, і насліддя твоє пригнобили,

удовицю й сироту умертвили, і захожого вбили.

І сказали: «Не побачить Господь і не дізнається Бог Якова».

Зрозумійте ж, нерозумні в народі, і ви, безумні, будьте раз мудрі!

Той, що сотворив вухо, чи ж не чує? Або той, що сотворив око, чи не бачить?

Той, що карає народи, чи не покарає – він, що вчить чоловіка розуму?

Господь знає помисли людські, які марні вони.

Блажен муж, якого ти, Господи, наставляєш, і закону твого навчаєш його,

щоб, як почнуться дні люті, заспокоїти його, поки викопають грішному яму.

Бо не відкине Господь народу свого, і не залишить насліддя свого,

поки не вернеться до суду правда і всі праві серцем, що додержують її.

Хто повстане зо мною на лукавих? Або хто допоможе мені проти тих, що чинять беззаконня?

Якби Господь не поміг мені, скоро в аді оселилася б душа моя.

Коли я говорив: «Захиталася нога моя», – милість твоя, Господи, помагала мені;

Господи, коли прибільшилися

meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispéret eos: * dispéret illos Dóminus, Deus noster.

Captábunt in ánimam iusti, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Під час співу стиха всі встають.

V. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa.

R. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis.

Всі беззвучно читають молитву Господню "Отче наш", й опісля сідають.

До євреїв, 4, 11–15

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exéplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu eius: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis eius, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei: teneámus

страждання мої в серці моєму, розважання твої звеселяли душу мою.

Нехай не буде коло тебе престолу беззаконня, що наказові ставить перепону.

Вони ловитимуть душу праведника і кров невинну осудять.

Але Господь став мені пристановищем, і Бог мій – поміччю надії моєї.

і відплатить їм за беззаконня їх, і за лукавство їх знищить їх Господь, Бог наш.

Вони ловили душу праведника і кров невинну осудили.

V. Лихословили на мене язиком лукавим.

R. І словами ненависними оточили мене, і напали на мене без вини.

Читання 7

Намагаймося, отже, увійти до того відпочинку, щоб ніхто не впав, даючи той самий приклад невірства. Бо слово - живе й діяльне, і гостріше від усякого двосічного меча: воно проходить аж до розділу душі й духа, суглобів та костяного мозку, і розрізняє чуття та думки серця. Нема створіння, скритого від нього; все оголене і явне перед очима того, кому ми маємо звіт дати. Мавши, отже, великого архиєрея, що вже пройшов небо, Ісуса, Божого Сина, тримаймося твердо віровизнання.

confessionem. Non enim habemus Pontificem, qui non possit cõpati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato.

пор. Йов 16, 11; Пс. 53, 5; Пс. 2,2 та Діяння 4, 26

R. Tradiderunt me in manus impiõrum, et inter iniquos proiecerunt me, et non repercerunt animæ meæ: congregati sunt adversum me fortes:

* Et sicut gigantes steterunt contra me.

V. Alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam.

* Et sicut gigantes steterunt contra me.

До євреїв, 4, 16 – 5, 3

Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccatis: Qui condolere possit iis, qui ignorant et errant: quoniam et ipse circumdatus est infirmitate: Et propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam pro semetipso offerre pro peccatis.

пор. Мт. 26, 57.58.59

R. Iesum tradidit impius summis principibus sacerdotum, et senioribus populi:

* Petrus autem sequebatur eum a longe, ut videret finem.

V. Adduxerunt autem eum ad

Бо ми не маємо такого архиєрея, який не міг би співчувати нашим недугам: він же ж зазнав усього, подібно як ми, крім гріха.

R. Видали мене в руки нечестивцям, і серед беззаконників вкинули мене, і не пощадили душі моєї; зібралися на мене сильні,

* І як велетні стали проти мене.

V. Чужі повстали проти мене, і сильні шукають душі моєї.

* І як велетні стали проти мене.

Читання 8

Приступім, отже, з довір'ям до престолу благодаті, щоб отримати милость і знайти благодать на своєчасну поміч. Кожен бо архиєрей, узятий з-поміж людей, настановляється для людей у справах Божих, щоб приносив дари та жертви за гріхи; що може співчувати нетямущим та введеним в оману, бо й сам він немічтю охоплений, і тому повинен так за людей, як і за себе самого приносити жертви за гріхи.

R. Ісуса беззаконник здав первосвященикам та старійшинам народу.

* Петро ж ішов слідом за ним оподалік, щоб побачити, чим воно скінчиться.

V. Повели його до первосвященика

Cáipham príncipem sacerdotum, ubi scribæ et pharisæi convenerant.

* Petrus autem sequebatur eum a longe, ut videret finem.

До євреїв 5, 4–10

Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces, supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido et lacrimis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, dicitur ex iis, quæ passus est, obedienciam: Et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, Appellatus a Deo Pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

пор. Плач 1, 2.12

R. Caligaverunt oculi mei a fletu meo: quia elongatus est a me, qui consolabatur me: Videte omnes populi,

* Si est dolor similis sicut dolor meus.

V. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte.

* Si est dolor similis sicut dolor meus.

R. Caligaverunt oculi mei a fletu meo: quia elongatus est a me, qui consolabatur me: Videte omnes populi,

* Si est dolor similis sicut dolor meus.

Каяфи, де зібралися книжники та фарисеї.

* Петро ж ішов слідом за ним оподалік, щоб побачити, чим воно скінчиться.

Читання 9

Чести ж цієї ніхто не бере сам собі, лише той, хто покликаний Богом, як Арон. Так і Христос не сам собі присвоїв славу стати архиєреєм, вона бо від того, який до нього мовив: «Син мій єси, я сьогодні породив тебе.» Як і на іншому місці каже: «Ти - священник навіки за чином Мелхиседека.» Він за днів свого тілесного життя приніс був молитви й благання з великим голосінням та слізьми до того, який міг його спасти від смерти, і він був вислуханий за богобоязність; і хоч був Сином, навчився з того, що витерпів, значення послуху, і, ставши досконалим, спричинився до вічного спасіння всім, які йому слухняні, і Бог назвав його архиєреєм за чином Мелхиседека.

R. Засліпли очі мої від плачу мого, бо віддалився від мене хто б утішив мене. Гляньте, усі народи,

* Чи є біль, як мій біль.

V. О, всі ви, що дорогою проходите, гляньте, подивіться,

* Чи є біль, як мій біль.

R. Засліпли очі мої від плачу мого, бо віддалився від мене хто б утішив мене. Гляньте, усі народи,

* Чи є біль, як мій біль.

Хвали

10. Псалом 50

PRÓPRIO * Fílio suo non pepércit
Deus, sed pro nobis ómnibus
trádidit illum.

Miserére mei, Deus, * secúndum mag-
nam misericórdiam tuam.

Et secúndum multítúdinem
miseratiónum tuárum, * dele iniq-
uitátem meam.

Ámplius lava me ab iniquitáte mea: *
et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego
cognósko: * et peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te
feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis,
et vincas cum iudicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus
sum: * et in peccátis concépit me mater
mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ mani-
festásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: *
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et
lætítiam: * et exsultábunt ossa
humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: *
et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et
spíritum rectum ínnova in viscéribus
meis.

ВЛАСНОГО Сина свого не пощадив
Бог, а видав його за всіх нас.

Помилуй мене, Боже, з великої
ласки твоєї,

та з безмежності милосердя твого
загладь беззаконня моє.

Особливо обмий мене від беззаконня
мого і від гріха мого очисти мене.

Бо беззаконня моє я знаю і гріх мій
повсякчас передо мною.

Проти тебе єдиного згрішив і
лукаве перед тобою вчинив я, отже,
оправданий був би ти в словах твоїх
та переміг би, коли б судитися тобі.

Бо ось у беззаконнях зачатий я, і в
гріхах породила мене мати моя.

Ось ти істину полюбив еси, невідоме
й таємне мудрости твоєї явив ти мені.

Покропиш мене ісопом, і очищуся;
обмиєш мене, і стану від снігу
біліший.

Радість та веселість даси мені почути
і зрадіють кості упокорені.

Відверни лице твоє від гріхів моїх та
загладь усі беззаконня мої.

Серце чисте утвори в мені, Боже,
і духа праведного віднови у нутрі
моєму.

Ne proicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spírítu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si volúisses sacrificium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contríbulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Не відкинь мене від лиця твого і Духа твого Святого не відійми від мене.

Поверни мені радість спасення твого і духом могутнім укріпи мене.

Навчатиму беззаконних путів твоїх, і безбожнії до тебе навернуться.

Визволь мене від крові, Боже, Боже спасення мого, язик мій радісно славитиме правду твою.

Відкриєш, Господи, уста мої, і уста мої повідають хвалу твою.

Бо, коли б жертви побажав ти, дав би я, – цілопалення тобі не любі.

Жертва Богові – дух сокрушений, серцем сокрушеним та упокореним Бог не погордує.

Ущаслив, Господи, ласкою своєю Сіон і хай збудовані будуть стіни ерусалимські.

Тоді уподобаєш собі жертву правди: приношення та цілопалення, – тоді положать на вівар твій тельців.

Власного Сина свого не пощадив Бог, а видав його за всіх нас.

11. Псалом 142

ANXIÁTUS est super me * spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritaté tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo

УПАВ у мене дух мій, стривожилося в мені серце моє.

Господи, вислухай молитву мою, уваж на благання моє в істині твоїй, вислухай мене в правді твоїй;

і не вступаєш у суд зо слугою твоїм, бо

tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et similis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Éripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Educes de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispédes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

не виправдається перед тобою ніхто з живих.

Бо переслідував ворог душу мою, понизив аж до землі життя моє,

посадив мене в темряву, як померлих од віку. І упадав у мене дух мій, стривожилося в мені серце моє.

Згадав я дні стародавні і розважав над усіма ділами твоїми, навчався з творіння рук твоїх.

Я звів до тебе руки мої; душа моя, – наче земля безводна, перед тобою.

Скоро вислухай мене, Господи, відійшов дух мій;

не відверни лиця твого від мене, бо стану подібний до тих, що сходять у могилу.

Дай мені зранку почути милість твою, бо на тебе надіявся я;

покажи мені, Господи, путь, що нею маю ходити, бо до тебе підношу я душу мою.

Визволь мене від ворогів моїх, Господи, бо до тебе удався я. Навчи мене сповняти волю твою, бо ти Бог мій.

Дух твій благий наведе мене на путь просту. Задля імени твого, Господи, будеш оживляти мене правдою твоєю,

виведеш із журби душу мою. І за милістю твоєю знищиш ворогів моїх

та вигубиш усіх, що гноблять душу мою, бо я – слуга твій.

Anxiátus est super me spíritus meus,
in me turbátum est cor meum.

Упав у мене дух мій, стривожилося
в мені серце моє.

12. Псалом 84

AIT latro ad latrónem: * Nos
quidem digna factis recípiamus,
hic autem quid fecit? Meménto mei,
Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Benedixísti, Dómine, terram tuam: *
avertísti captivitátem Iacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: *
operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti
ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos, Deus, salutáris noster: *
et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? *
aut exténdes iram tuam a generatióne
in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et
plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam
tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Áudiam quid loquátur in me Dóminus
Deus: * quóniam loquétur pacem in
plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui
convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope tíméntes eum
salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in
terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt
sibi: * iustítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia
de cælo prospéxit.

ККАЖЕ розбійник розбійникові:
"Ми приймаємо гідну кару,
цей же що зробив? Згадай про
мене, Господи, як прийдеш у своє
Царство."

Господи, ти явив благовоління землі
твоїй, ти повернув полонених Якова.
Ти відпустив беззаконня народу
твого, покрити усі гріхи їх.

Ти спинив увесь гнів твій,
відвернувся від гніву ярости твоєї.
Приверни нас, Боже спасення
нашого, і відверни ярість твою від
нас!

Чи повік будеш гніватися на нас?
Або простягнеш гнів твій із роду в
рід?

Боже, ти обернешся і оживиш нас, і
народ твій звеселиться в тобі.

Вияви нам, Господи, милість твою, і
спасення твоє дай нам.

Послухаю, що скаже до мене Господь
Бог, бо він скаже мир на народ свій,

і на преподобних своїх, і на тих, що
серце до нього звертають.

По правді спасення його близьке для
тих, що бояться його, щоб оселити
славу на нашій землі.

Милість і істина зустрілися, правда
й мир поцілувалися.

Істина з землі засяла, і правда з неба
прихилилася.

Étenim Dóminus dabit benignitátem: *
et terra nostra dabit fructum suum.
Iustítia ante eum ambulábit: * et
ponet in via gressus suos.

Ait latro ad latrónem: Nos quidem
digna factis recípiamus, hic autem quid
fecit? Meménto mei, Dómine, dum
véneris in regnum tuum.

13. Піснь Авакума

Жалобна піснь пророка Авакума, 3, 2–33

CUM conturbáta fúerit * ánima
mea, Dómine, misericórdiæ
memor eris.

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et
tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio
annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: *
cum irátus fúeris, misericórdiæ
recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de
monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis
eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in
mánibus eius:

Ibi abscondita est fortitúdo eius: * ante
fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes
eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et
contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab
itinéribus æternitátis eius.

Pro iniquitáte vidi tentória

Бо Господь явить добрість, і земля
наша дасть плід свій.

Правда буде йти перед ним, і
ставитиме на путі стопи свої.

Ккаже розбійник розбійникові: "Ми
приймаємо гідну кару, цей же що
зробив? Згадай про мене, Господи,
як прийдеш у своє Царство."

К ОЛИ знититься душа моя,
Господи, пригадай милосердя.

О Господи! Почув я вість про тебе і
злякався.

Господи, твоє діло: за наших часів
оживи його,

за наших часів дай його знати! У
гніві згадай про милосердя!

Бог від Теману прибуває, Святий -
від Паран-гори.

Його велич небо окриває, і земля
повна його слави.

Сяйво його, немов світло денне, з рук
у нього блискає проміння;

там - сховок його сили! Перед ним
іде смерть,

і виходить диявол перед стопами
його. Встає він - і трясє землею;

гляди́ть він - і дрижать народи. Гори
вічні розвалюються,

і хиляться горби відвічні - від його
доріг споконвічних.

Я бачив, як кушанські шатра

Æthiopiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascédes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et dóluerunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ípíi: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, cápiti bel-latórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nos-

посумніли, намети Мідіян-краю затремтіли.

Хіба на ріки, Господи, палає гнів твій? Хіба на ріки, на море - твоє обурення?

Ти сідаєш на коней твоїх верхи, твої колісниці – спасіння.

Ти добуваєш лук твій, ти насичуєш стрілами його тятиву.

Ти розриваєш землю ручаями. Гори, побачивши тебе, трясуться; навала вод проходить,

безодня стогне вголос, висота здійсмає руки свої.

Сонце і місяць спинились у своїм житлі; при світлі стріл твоїх вони тікають, при сяйві блискавиці твого списа.

Ти в гніві по землі ступаєш, в обуренні народи дивуєш.

Ти вирушив народ твій рятувати, спасати разом з помазаником твоїм.

Ти розбив дім нечестивця, ти оголив його підвалини до скелі.

Ти прокляв жезли його, голови вояків його, що кинулися бурею, щоб нас розігнати.

Радість їх як тих, хто пожирає бідолаху в тайнім місці.

Твоїми кіньми топчеш море, - шумовиння вод великих.

Почув я це, і затремтіло моє нутро; на вість про це уста в мене задрожали.

Біль проймає мої кості, і ступні мої підо мною захитались.

Щоб спочити мені в день нещастя, щоб зійти до народу, який на нас

trum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Cum conturbáta fúerit * ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

нападає.

Та хоч би й не цвіла смоківниця вже більше, у виноградниках не було врожаю;

хоч би й завів плід дерева оливкового, і ниви не родили більше хліба

зникли з кошари вівці, і не було в хлівах товару, -

я все ж таки в Господі буду радіти, і веселитись у Бозі, моїм Спасителі.

Господь - мій Владика, він моя сила.

Він робить мої ноги, немов у сарни, і на верховини він виведе мене переможцем: в псалмах оспівуватиму.

Коли знітиться душа моя, Господи, пригадай милосердя.

14. Псалом 147

MEMÉNTO mei, * Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciat

ЗГАДАЙ мене, Господи, як прийдеш у своє Царство.

Хвали, Єрусалиме, Господа, хвали Бога твого, Сіоне.

Бо укріпив він засуви воріт твоїх, благословив синів твоїх у тобі, він забезпечив границі твої миром, і живить тебе поживною пшеницею.

Він посилає слово своє на землю, скоро розноситься слово його; він дає сніг, як вовну, імлу розсипає, як попіл;

кидає град свій, як крихти хліба, перед морозом його хто встоїть?

Пошле слово своє, і стопить їх, подме

ea: * flabit spírítus eius, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Iacob: *
iustítias, et iudícia sua Israëli.
Non fecit táliter omni natióni: * et
iudícia sua non manifestávit eis.

Meménto mei, Dómine, dum véneris in
regnum tuum.

V. Collocávit me in obscúris.

R. Sicut mórtuos sæculi.

вітер його, і потечуть води.
Проголошує слово своє до Якова,
устава та закони свої Ізраїлеві.
Не вчинив він так нікому з народів –
і законів своїх не виявив їм.

Згадай мене, Господи, як прийдеш у
своє Царство.

V. Посадив мене в темряву.

R. Як померлих од віку.

Піснь Захарії

Піснь Захарії по народженні Йоана Хрестителя, Лк. 1, 68–79

POSUÉRUNT * super caput eius
causam ipsíus scriptam: Iesus
Nazarénus, Rex Iudæórum.

Всі встають і роблять знак хреста при початку співу.

BENEDÍCTUS Dóminus, Deus
Israël: * quia visitávit, et fecit
redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo
David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, *
qui a sæculo sunt, prophetárum eius:
Salútem ex inimícis nostris, * et de
manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum
pátribus nostris: * et memorári
testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad
Ábraham patrem nostrum, * datúrum
se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum
nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et iustítia coram ipso, *
ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi
vocáberis: * præíbis enim ante fáciem

PОМІСТИЛИ над головою в нього
напис за що його засуджено:
"Ісус Назарянин Цар Юдейський".

БЛАГОСЛОВЕННИЙ Господь, Бог
Ізраїля, бо Він відвідав і
викупив свій народ.

І підніс нам ріг спасіння у домі свого
слуги Давида.

Як заповів відвіку устами святих
своїх пророків:

Спасіння від наших ворогів і з руки
всіх, хто ненавидить нас,

Щоб виявити милість нашим
батькам і згадати свій святий союз:

Клятву, котру Він дав нашому
батькові Авраамові, що дасть нам,

визволенням з рук ворогів, без страху
служити Йому,

У святості й праведності перед Ним,
по всі наші дні.

І ти, дитино, будеш названа
пророком Всевишнього, бо ти

Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Posuérunt super caput eius causam ipsíus scriptam: Iesus Nazarénus, Rex Iudæórum.

Стаємо на коліна.

CHRI^STUS factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis..

Всі беззвучно читають молитву Господню "Отче наш".

Потім, де є такий звичай, впівголоса речитативом читають Пс. 50, як на стор. 26.

Богослужіння закінчується молитвою:

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum:

Закінчення читається беззвучно:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Після цього гучно стукають по сидиліям. Шум скінчується, коли з-за вітваря виносять останню свічку. На цьому богослужіння скінчується, і всі в тиші та темряві розходяться.

Підготовано зусиллями Б.Р. з Уна Воє Устаїна. Псалми подано за книгою "Молитовний псалтир". Пісня Захарії – за українським перекладом Літургії Годин,

йтимеш перед Господом, щоби приготувати Йому дорогу;

Щоби дати пізнати Його народові спасіння через прощення їхніх гріхів;

Аби через превелике милосердя нашого Бога, в якому нас відвідає Сонце, що сходить на висоті, Освітити тих, які сидять у темряві та в смертній тіні, й спрямувати наші ноги на дорогу миру!

Помістили над головою в нього напис за що його засуджено: "Ісус Назарянин Цар Юдейський".

XРИСТОС став заради нас слухняним аж до смерти, смерті ж - хресної.

CПОГЛЯНЬ, просимо Тебе, Господи, на цю свою родину, заради якої Господь наш Ісус Христос не завагався бути відданим в руки кривдників і перенести хресну муку.

Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні. Амінь.

як на сайті "Кредо". Інші біблійні тексти – за Хоменком. Деколи переклади змінено, щоб адаптувати до латинського тексту. Посилання на "де такий звичай" означає рубрики до реформ 1955 року.